

**ODVJETNIČKI URED
KRISTIAN BARIŠIĆ
Split, Velebitska 27
Tel./fax. 021/274-222
barisic.kristian@gmail.com**

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

**10 P-687/2021
(PŽ-2905/2022)**

TUŽITELJ: Stečajna masa iza GRAFEX d.o.o. u stečaju (OIB:86673800124) (MBS:060378129) zastupano stečajnom upravitelju Zoranu Miletić, dalje po punomoćniku Kristianu Barišić, odvjetniku u Splitu

TUŽENIK: IMEX BANKA d.d. (OIB: 99326633206) (MBS: 060001876) Split, Tolstojeva 6,

Protiv Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2905/2022 od 24. svibnja 2023. godine pod točkom I. i točkom II. (točka II. u pogledu dosuđene kamate), te Rješenja pod točkom I. tužitelj Stečajna masa iza GRAFEX d.o.o. u stečaju po punomoćniku Kristianu Barišić, odvjetniku u Splitu podnosi

**PRIJEDLOG
ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE**

Tužitelj u zakonskom roku sukladno odredbi čl. 385.a. i čl. 387. st. 3. ZPP-a predlaže dopustiti izjavljivanje revizije protiv pobijane Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2905/2022 od 24. svibnja 2023. godine pod točkom I. i točkom II. (točka II. u pogledu dosuđene kamate), te Rješenja pod točkom I., a u kojima su izražena pravna shvaćanja koja su u protivnosti s pravnim shvaćanjem revizijskog suda (odstupanje od prakse Vrhovnog suda), a koja shvaćanja su odlučna su za donošenje zakonite odluke te bitna za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnost svih u primjeni.

Sukladno čl. 385 a) st. 2. Zakona o parničnom postupku tužitelj ukazuje da mu je navedenom odlukom povrijeđeno ustavno pravo prema čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči da su svi pred zakonom jednaki, te prema čl. 29. Ustava kojim je određeno da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama.

I. Iznošenje predmeta spora i tijeka postupka

Presudom Trgovačkog suda u Splitu 10 P-687/2021 od 26. svibnja 2022. odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Dužan je tuženik isplatiti tužitelju iz osnova naknade štete iznos od ukupno 700.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 15% godišnje od dana donošenja presude, a za slučaj promjene stope zatezne kamate sa zateznom kamatom za svako polugodište u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, pa sve do isplate.

2. Dužan je tuženik isplatiti tužitelju iz osnova naknade neimovinske štete isplati iznos od 300.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 15% godišnje od dana donošenja presude, a za slučaj promjene stope zatezne kamate sa zateznom kamatom za svako polugodište u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, pa sve do isplate."

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu 10 P-687/2021 od 26. svibnja 2022:

I Ne dopušta se preinaka tužbe tužitelja sadržane u podnesku od 21. siječnja 2022.

II Nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 190.625,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 17. rujna 2020. pa do isplate, po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, dok se zahtjev tuženika za više traženom naknadom parničnog postupka u iznosu od 187.500,00 kn odbija kao neosnovan.

Protiv prvostupanske presude i rješenja tužitelj je izjavio žalbu 01. lipnja 2022. godine.

Drugostupanski sud donio je pod poslovnim brojem Pž-2905/2022 od 24. svibnja 2023. presudu kojom se:

I. Odbija kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-687/2021-14 od 26. svibnja 2022. u dijelu točke 1. izreke kojim je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 432.722,58 kn / 57.432,15 EUR sa zakonskim zateznim kamatama te u točki 2. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-687/2021-14 od 26. svibnja 2022. u dijelu točke 1. izreke kojim je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 267.277,42 kn / 35.473,81 EUR sa zakonskim zateznim kamatama i sudi:

Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju iznos od 35.473,81 EUR / 267.277,42 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26. svibnja 2022. do isplate sve po kamatnoj stopi koja se za razdoblje od 26. svibnja 2022. do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanjem za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

Drugostupanjski sud donio je Rješenje kojim se u točki I. odbija kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-687/2021-14 od 26. svibnja 2022. dok se točkom II. preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-687/2021-14 od 26. svibnja 2022. u dijelu točke 2. izreke kojim je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 190.625,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama i rješava: Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

DOKAZ: Presuda Trgovačkog suda u Splitu 10 P-687/2021 od 26. svibnja 2022. godine (PRILOG 1.), Žalba tužitelja od 01. lipnja 2022. godine (PRILOG 2.), Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2905/2022 od 24. svibnja 2023. godine (PRILOG 3.), Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena (PRILOG 4.)

II. Revizijski razlozi i pravna pitanja

1. Najočitija povreda Ustavom zajamčenih prava te pravno shvaćanje drugostupanjskog suda koje je u protivnosti s pravnim shvaćanjem revizijskog suda proizlazi iz pravnog stava drugostupanjskog suda koji je u točki II. presude preinačio prvostupanjsku odluku te naložio tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju iznos od 35.473,81 EUR / 267.277,42 kn, a da pritom nije dopustio preinaku (rješenje točka I.) u dijelu koji se odnosi na uređenje tijeka kamate na pravomoćno dosuđeni iznos (točka II. presude) od 267.277,42 kn / 35.473,81 EUR.

Tužitelj je tužbu podnesenu 13. srpnja 2012. godine preinačio sukladno rezultatima provedenog vještačenja (osnovno vještačenje od 05. svibnja 2014. godine, dopuna vještačenja od 25. svibnja 2020. godine dok je preinaka sadržana u podnesku tužitelja od 21. siječnja 2022. godine), pa je stoga drugostupanjski sud koji je tužitelju pravomoćno dosudio iznos od iznos od 267.277,42 kn/35.473,81 EUR a koji se iznos odnosi na izgubljenju dobit za 2011. godinu; trebao tužitelju dosuditi i uređenu zateznu kamatu na dosuđeni iznos, a koju je tužitelj i uređio na iznos 35.473,81 EUR / 267.277,42 kn s tijekom kamate od 01.05.2012. godine pa sve do isplate.

Tužba je uostalom i mogla biti uređena tek na temelju rezultata provedenog vještačenja, dok na preinaku tužbe do zaključenja glavne rasprave tužitelj nije prekludiran pozivom na odredbu čl. 102. u svezi s čl. 32. ZID ZPP-a (NN 25/13) budući je tužba podnesena 2012. godine pa se na u ovom postupku primjenjuje „stari“ ZPP.

DOKAZ: Tužba tužitelja od 13. srpnja 2012. godine (PRILOG 5.), Vještačenje od 05. svibnja 2014. godine (PRILOG 6.), Dopuna vještačenja od 25. svibnja 2020. godine (PRILOG 7.), Preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 21. siječnja 2022. godine (PRILOG 8.)

Dakle rješenjem (točka I.) kojim sud ne dopušta preinaku tužbe u dijelu u kojem se uređuje kamata na iznos koji je taj isti sud u točki II. presude dosudio tužitelju; sud je odstupio od stajališta revizijskog suda (odstupio od odluka revizijskog suda na koje se tužitelj pozivao tijekom prvostupanjskog postupka, u žalbi protiv prvostupanjske presude te u ovom revizijskom postupku), povrijedio na štetu tužitelja Ustavom zajamčeno pravo na jednakost, kao i pravo tužitelja da sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama obzirom da tužitelj ima legitimna očekivanja u pogledu isplate kamate na dosuđeni iznos po čl. 29. Zakona o obveznim odnosima.

U skladu s čl. 385 a) st. 2. Zakona o parničnom postupku tužitelj se tijekom postupka pozivao na činjenicu da je nedopuštanjem preinake tužbe nametnuto ograničenje prava na pristup sudu, koje pravo je jedan vid „prava na sud“ sadržanog u pravu na pravično suđenje zajamčenom odredbom čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99-pročišćeni tekst, 8/99 - ispr., 14/02 i 1/06), što i proizlazi iz priloga- žalbe tužitelja od 01. lipnja 2022. godine (PRILOG 2.), te preinake tužbe iz podneska tužitelja od 21. siječnja 2022. godine (PRILOG 8.). Pritom pozivanje tužitelja na svrsishodnost objektivne preinake posebno treba cijeliti prilikom uređenja tijeka kamate na dosuđeni iznos.

Kako je pravni stav suda da ne dopusti preinaku na dosuđeni iznos pozivajući se na razloge svrsishodnosti čl. 190. ZPP-a (??) u suprotnosti s dosadašnjom praksom, smislom i pravilnim tumačenjem zakona, stoga se tužitelj (kao i do sada) poziva na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3383/2020-2 od 28. travnja 2021. godine u kojoj se postavljaju pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njihovoj primjeni jer je riječ o pitanjima o kojim ne postoji praksa revizijskog suda, citiramo;

„- Može li sud dopustiti preinaku tužbe i bez postojanja izričite zakonske odredbe ako utvrdi da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao istu ranije preinačiti, jer mu nisu bili dostupni svi potrebni podaci (odlučne činjenice), uz uvjet svrsishodnosti dopuštenja takve preinake radi konačnog rješenja odnosa među strankama?

- Smatra li se svrsishodnim dopustiti preinaku tužbe u postupku radi naknade neimovinske i imovinske štete zbog nepostojanja svih odlučnih činjenica do provođenja vještačenja, nakon kojeg je povišen iznos potraživanja u dijelu na ime tuđe pomoći i njege, dok je istodobno smanjen cjelokupni iznos potraživanja na ime naknade imovinske i neimovinske štete, a koji je u tužbi bio naznačen u jedinstvenom iznosu?“

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3383/2020-2 od 28. travnja 2021. godine (PRILOG 9.)

Tužitelj se poziva na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-1278/00-2 od 13. lipnja 2002. godine, citiramo; *“Po ocjeni ovoga suda nižestupanjski sudovi su pravilno primijenili odredbu čl. 190. st. 2. u svezi čl. 191. st. 1. ZPP, jer je sud ovlašten dopustiti preinaku tužbe unatoč protivljenju tuženika kada smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Budući je tužitelj povicio tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja visine štete, nesumnjivo da je svrsishodno u ovoj parnici raspraviti o spornom odnosu među strankama zbog čega nižestupanjski sudovi nisu učinili povredu odredaba parničnog postupka kojima je reguliran institut preinake tužbe.”*

DOKAZ: Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-1278/00-2 od 13. lipnja 2002. godine (PRILOG 10.)

Tužitelj poziva na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revr 1265/13-2 od 17. studenog 2015. godine, citiramo: *„Naime, tek odlučivanjem o preinačenoj tužbi tužitelja te konačno određenom tužbenom zahtjevu tužitelja, sud u potpunosti uređuje sporni odnos među strankama za predmetni vid štete.”*

DOKAZ: Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revr 1265/13-2 od 17. studenog 2015. godine (PRILOG 11.)

Tužitelj se poziva na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-x 240/08-2 od 03. veljače 2009. godine, citiramo;

“Objektivna preinaka tužbe u parničnom postupku, o čemu je u ovom slučaju riječ, uređena je odredbama čl. 190. ZPP. Prema odredbi čl. 190. st. 2. ZPP nakon dostave tužbe tuženiku za preinaku tužbe potreban je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

U konkretnom slučaju predmet tužbenog zahtjeva je naknada za protupravno oduzeto zemljište, pa je prvostupanjski sud, nakon pribavljenih podataka o tržišnoj vrijednosti predmetnog zemljišta pravilno postupio kad je dopustio preinaku povećanjem tužbenog zahtjeva povišenjem iznosa naknade koja se traži na temelju i u skladu s odredbom čl. 190. st.2. ZPP – bez obzira što su se tuženici tome protivili.”

DOKAZ: presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-x 240/08-2 od 03. veljače 2009. godine nije pronađena pretragom stranice <https://sudskapraksa.csp.vsrh.hr>

Tužitelj se poziva na presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske II Rev 40/1994-2 od 08. srpnja 2003. godine, citiramo:

„...Buduci je tužitelj povećao tužbeni zahtjev na temelju činjenica utvrđenih vještačenjem, čemu se je zaista tuženik izričito protivio, a sud nije donio posebno rješenje o tome, već je nastavio sa postupkom i odlučio i o povećanom tužbenom zahtjevu, sud nije ostvario bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku jer je preinaka bila svrsishodna za rješavanje odnosa među strankama...”

DOKAZ: presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske II Rev 40/1994-2 nije pronađena pretragom stranice <https://sudskapraksa.csp.vsrh.hr/>

Dakle u svakoj od navedenih odluka revizijskog suda; dopuštena je preinaka kojom se uređuje tužba u skladu s rezultatima dokaznog postupka pozivom na čl. 190. ZPP-a. Obzirom da tužitelj preinakom uređuje tijek kamate na iznos koji je taj isti sud dosudio tužitelju, navedene odluke su od presudnog značaja.

Naposljetku, tužitelj je po primitku drugostupanjske presude poslao žuran podnesak radi ispravljanja drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske 35 Pž-2905/2022 od 24. svibnja 2023. godine, kojim se traži ispravak u pogledu nadnevka od kada kamata teče na dugovani iznos, a do dana sastava ovog prijedloga za dopuštenje revizije tužitelj nije dobio ispravak navedene odluke.

DOKAZ: Podnesak tužitelja kojim se traži ispravak presude od 22. kolovoza 2023. godine (PRILOG 12.), Potvrda o primitku elektroničkog podneska (PRILOG 13.)

Tužitelj je stoga mišljenja da ne može drugostupanjski sud koji je kod ocjene dokaza ograničen obvezom da svoj stav opravda jasnim, uvjerljivim i logičnim razlozima, samo paušalno navesti u toč.13. citiramo; „*Prvostupanjski sud je (ponovno) odlučio ne dopustiti preinaku tužbe sadržane u tužiteljevom podnesku od 21. siječnja 2022. Po ocjeni ovog suda ta odluka je pravilna i zakonita (čl. 190. ZPP-a). Prvostupanjski sud je korištenjem svojeg diskrecijskog ovlaštenja zaključio da preinaka nije svrsishodna za konačno rješenje spora među strankama, što prihvaća i ovaj sud. To više što prvostupanjski sud nije zakonom obavezan dopustiti svaku preinaku tužbenog zahtjeva. Odatle odluka iz izreke rješenja (čl. 380. st. 2. ZPP-a).*“

Tužitelj ovakav stav ne može prihvatiti obzirom da diskrecijska ocjena suda da izvedene dokaze sud prosuđuje po slobodnom uvjerenju obvezuje taj sud da pritom stečeno uvjerenje opravda uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu, u protivnom sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer presuda nema razloge o odlučnim činjenicama.

Samim tim sud koji je tužitelju dosudio štetu, ne može ne dopustiti preinaku u pogledu uređenja kamate na taj isti iznos pozivom na čl. 190. te smatrajući (barem u dijelu uređenja kamate) preinaku nesvrsishodnom.

U pogledu nezakonitog stava suda posljedično kojem „*tužitelj nema pravo na kamatu na dosuđeni iznos iako je na dosuđeni iznos tijekom kamate uredio*“, tužitelj osim pravne prakse koja očito ukazuje da je objektivna preinaka dopuštena a posebno i svrsishodna pozivom na čl. 190. ZPP-a u konkretnom pravnom slučaju, to po ovoj osnovi (točka II. 1.) tužitelj postavlja i očita revizijska pitanja, kako slijedi;

Revizijsko pitanje 1.)

MOŽE LI SUD NE DOPUSTITI PREINAKU TUŽBE U DIJELU KOJIM SE UREĐUJE KAMATA NA DOSUĐENI IZNOS ŠTETE SMATRAJUĆI PREINAKU NESVRSISHODNOM ZA KONAČNO RJEŠENJE ODNOSA MEĐU STRANKAMA U SMISLU ČL. 190. ZPP-a ?

Revizijsko pitanje 2.)

JE LI PRED DRUGOSTUPANJSKIM SUDOM POČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA PARNIČNOG POSTUPKA AKO SUD KOJI JE TUŽITELJU DOSUDIO ŠTETU NE DOPUSTI PREINAKU U DIJELU U KOJEM TUŽITELJ UREĐUJE KAMATU NA DOSUĐENI IZNOS ŠTETE SMATRAJUĆI PREINAKU NESVRSISHODNOM POZIVOM NA ČL. 190. ZPP-a (»Narodne novine«, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11. i 148/11.). ?

Revizijsko pitanje 3.)

DA LI ODLUKA KOJOM SUD NE DOPUŠTA PREINAKU TUŽBE U DIJELU U KOJIM SE UREĐUJE KAMATA NA DOSUĐENI IZNOS PREDSTAVLJA POVREDU

USTAVNOG PRAVA JEDNAKOSTI KAO I OGRANIČENJE PRAVA NA PRISTUP SUDU U SMISLU ČL.6. KONVENCIJE ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I TEMELJNIH SLOBODA?

Tužitelj pozivom na navode, isprave, pravnu praksu revizijskog suda, kao i revizijska pitanja (1-3) koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu jer je riječ o pitanju glede kojeg pobijana odluka odstupa od ustaljenog pravnog shvaćanja revizijskog sud: pobijana drugostupanjska odluka ne može se pozvati na jasne razloge ne svrsishodnosti preinake u dijelu u kojem tužitelju treba dopustiti uređenje tijeka kamate na dosuđeni iznos.

Kako na dosuđeni iznos tužitelj ima pravo na kamatu (čl. 29. Zakona o obveznim odnosima) to je predmetnom odlukom tužitelju povrijeđeno ustavno pravo; prema čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči da su svi pred zakonom jednaki, te čl. 29. Ustava kojim je određeno da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama u smislu čl. 385 a) st. 2. Zakona o parničnom postupku, a na koje povrede se tužitelj pozivao tijekom prvostupanjskog postupka kao i u ovom prijedlogu za dopuštenje revizije.

Stoga je prijedlog za reviziju osnovan je barem u dijelu u kojem tužitelj traži kamatu na pravomoćno dosuđeni iznos od 267.277,42 kn / 35.473,81 EUR sa zakonskim zateznim kamatama teku od 01.05.2012. godine pa sve do isplate a kako je to tužitelj zatražio podneskom od 21. siječnja 2022. godine, obzirom da opstojnost izraženog pravna shvaćanja drugostupanjskog suda (u točki II. drugostupanjske presude u pogledu početka tijeka kamate na dosuđeni iznos) koje je u protivnosti s pravnim shvaćanjem revizijskog suda nije održivo, a koja shvaćanje je odlučno za donošenje zakonite odluke te bitna za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnost svih u primjeni. Stoga se u navedenom dijelu traži dopustiti reviziju i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovnu odluku.

2. Daljnja povreda Ustavom zajamčenih prava te pravno shvaćanje drugostupanjskog suda koje je u protivnosti s pravnim shvaćanjem revizijskog suda proizlazi iz točke I. presude kojom je drugostupanjski sud odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja te potvrdio prvostupanjsku presudu, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 432.722,58 kn / 57.432,15 EUR sa zakonskim zateznim kamatama.

U točki. 11. obrazloženja sud navodi da nakon što su pobijana prvostupanjska presuda i rješenje u pobijanim dijelovima ispitani na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, taj sud da je utvrdio da pobijana presuda nije u svemu pravilna i zakonita niti je u svemu pravilno i zakonito pobijano rješenje.

Međutim, dijametralno suprotno dosadašnjim stavovima prvostupanjskog suda, drugostupanjski sud u pobijanoj drugostupanjskoj presudi (sada konačno nakon 10

godina postupka!)) pravilno utvrđuje činjenice te donosi zaključak o postojanju osnove za tužnikovu odštetnu odgovornost tužitelju. Pritom drugostupanjski sud u obrazloženju (21.-33.) daje jasne razloge zašto zaključuje da je tuženik protivno ugovornim odredbama, bez osnove, učinio dospelim cjelokupni iskorišteni iznos tužiteljevog kredita, blokirao tužiteljev račun i posljedično, jednostrano otkazao Ugovor. Odatle i (konačno!) pravilan zaključak o postojanju osnove za tužnikovu odštetnu odgovornost tužitelju.

Ne radi se o manjoj intervenciji drugostupanjskog suda već u potpuno drugačijem utvrđenju činjenica kao i prava obveza stranaka u postupku.

Međutim, sud zaključuje da tužitelju pripada pravo na naknadu štete za izgubljenu zaradu u iznosu od 267.277,42 kn / 35.473,81 EUR kao posljedicu neosnovane tuženikove blokade žiro računa. Svaku daljnju štetu, odnosno izgubljenu zaradu koju bi po redovnom tijeku stvari ostvario da nije došlo do blokade njegovog žiro računa, tužitelj da po mišljenju drugostupanjskog suda nije uspio dokazati (čl. 219. i 221.a ZPP-a).

Sud svoj stav obrazlaže u točki 42. kada navodi, citiramo; *Pritom, treba napomenuti da je sudski vještak Vladimir Krklec u svojoj dopuni nalaza i mišljenja od 25. svibnja 2020. (list 617.-627. spisa) naveo da bi tužitelj prema dinamičkoj metodi utvrđivanja poslovne dobiti, uz već utvrđeno, ostvarivao i slijedeću poslovnu dobit: 189.559,75 kn u 2012., 214.524,77 kn u 2013., 242.777,68 kn u 2014., 274.751,50 kn u 2015. te 310.936,27 kn u 2016. Međutim, kako je ta dopunjena vještakova procjena izrađena isključivo na tužiteljev prijedlog tj. primjenom metode koju je predložio tužitelj, to je po ocjeni ovog suda vještakova dopuna nalaza i mišljenja od 25. svibnja 2020. u pogledu izračuna poslovne dobiti za 2012. pa nadalje, irelevantna za odluku o visini tužiteljeve naknade za izgubljenu zaradu. To osobito što je sam sudski vještak Vladimir Krklec u svom osnovnom nalazu i mišljenju izrijekom isključio primjenu takve metode (predložena po tužitelju) u ovom slučaju.*

Ovo utvrđenje suda je u suprotnosti sa sadržajem spisa dijelovi kojega se dostavljaju u privitku, dok stav suda grubo zadire u područje ekspertize vještaka te odstupa od pravne prakse revizijskog suda.

Kao prvo, **metodologija izračuna izgubljene dobiti** (dobiti koju bi tužitelj ostvario po redovnom tijeku stvari da nije bilo štetnog događaja) **spada u isključivu sferu financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u koje direktno zadire sud** koji, po slobodnoj ocjeni, smatra izračun „*irelevantnim zato što je metodu izračuna izgubljene dobiti predložio tužitelj*“ bez da pritom ima potrebna stručna znanja za utvrđivanje odlučnih činjenica na koje odlučne činjenice je vještaku i naloženo izraditi vještačenje. Stoga je stav suda u suprotnosti s odlukom Revd 3628/2020-2 od 15. prosinca 2020. godine kojom je dopušteno podnošenje revizije u odnosu na postavljeno pravno pitanje;

„Može li drugostupanjski sud sam utvrđivati odlučne činjenice za koje je potrebno stručno znanje vještaka medicinske struke, a kojim sud ne raspolaže?“

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3628/2020-2 od 15. prosinca 2020. godine (PRILOG 14.)

Nadalje, drugostupanjski sud je pozivom na čl. 373.b ZPP-a postupajući po žalbi tužitelja donio rješenje od 23. rujna 2022. godine kojim je odredio izvođenje dokaza dopunskim

vještačenjem po vještaku za knjigovodstveno financijske poslove, Vladimiru Krklecu, kako bi se utvrdio tužiteljev dug prema tuženiku po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 503-0200-5030001450, na dan blokade tužiteljevog žiro računa, 27. listopada 2011., odnosno kako bi se utvrdio broj dugovanih anuiteta po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 503-0200-5030001450 na dan blokade tužiteljevog žiro računa, 27. listopada 2011.

Po nalogu suda vještak je 16. listopada 2022. godine izradio dopunu vještačenja te utvrdio da na dan blokade 27.10.2011. godine tužitelj tuženiku nije dužan dva uzastopno dospelja anuiteta.

DOKAZ: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-2905/2022 od 23. rujna 2022. godine (PRILOG 15.), Dopuna nalaza i mišljenja od 16.10.2022. godine (PRILOG 16.)

Kako je vještak prethodno izradio dopunu vještačenja od 25. svibnja 2020. godine na OKOLNOST VISINE ŠTETE (PRILOG 7.) temeljem koje je tužitelj preinačio tužbu podneskom od 21. siječnja 2022. godine (PRILOG 8.), to je sud koji je naknadno rješenjem od 23. rujna 2022. godine odredio izvođenje dokaza dopunskim vještačenjem (čl. 373.b ZPP-a) morao raspraviti sva sporna pitanja u okvirima dopunskog vještačenja.

Vještačenje je i određeno obzirom da sud nema dovoljno stručnog znanja da bi sam utvrdio ili da bi koju relevantnu činjenicu razjasnio, kao što je posve jasno da tužitelj ne može znati iznos štete (izgubljene dobiti) u trenutku podnošenja tužbe 2012. Stoga ne može sud primjenu metode kojom je vještak prethodno dao izračun izgubljene dobiti smatrati „irelevantnom“, a da taj isti sud kasnijom dopunom vještačenja po čl. 373.b ZPP-a nije raspravio sva sporna pitanja iz ranijih vještačenja.

Dakle u pogledu potpuno nezakonitog stava suda posljedično kojem „tužitelj nema pravo na izgubljenu dobit radi primjene metode vještačenja“, osim dostavljene revizijske odluke po ovoj osnovi (točka II. 2.), tužitelj postavlja i usko povezana revizijska pitanja zbog kojih bi reviziju trebalo dopustiti, kako slijedi;

Revizijsko pitanje 4)

DA LI SUD KOJI JE ODREDIO IZVOĐENJE DOKAZA DOPUNSKIM VJEŠTAČENJEM POZIVOM NA ČL. 373.b ZPP-a MORA RASPRAVITI SVA SPORNA PITANJA IZ RANIJIH NALAZA I MIŠLJENJA?
--

Revizijsko pitanje 5)

JE LI PRED DRUGOSTUPANJSKIM SUDOM POČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA PARNIČNOG POSTUPKA AKO SUD KOJI POZIVOM NA ČL.373.b ZPP-a NALOŽI DOPUNU VJEŠTAČENJA (U POGLEDU OSNOVANOSTI TUŽBE) U ODLUCI SMATRA IRELEVANTNIM RANIJE VJEŠTAČENJE (KOJIM SE UTVRĐUJE VISINA IZGUBLJENE DOBITI) A DA NIJE SVA SPORNA PITANJA RASPRAVIO U OKVIRIMA DOPUNSKOG VJEŠTAČENJA?
--

Revizijsko pitanje 6)

DA LI SUD KOJI NE RASPOLAŽE STRUČNIM ZNANJIMA IZ PODRUČJA FINACIJSKO-KNJIGOVODSTVENOG VJEŠTAČENJA MOŽE METODU IZRAČUNA IZGUBLJENE DOBITI SMATRATI IRELEVANTNOM AKO JE SUKLADNO ODREDBI ČL. 373.b ODREDIO DOPUNSKO VJEŠTAČENJE A DA PRITOM NIJE RASPRAVIO PRIMJENU FINACIJSKO-KNJIGOVODSTVENE METODE KOJIM JE VJEŠTAK PROCIJENIO IZGUBLJENU DOBIT?

Revizijsko pitanje 7)

DA LI SUD GRUBO KRŠI PRAVA ZAJAMČENA USTAVOM I EUROPSKOM KONVENCIJOM ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I TEMELJNIH SLOBODA KADA ODBIJA TUŽITELJU DOSUDITI CJELOKUPNO NASTALU ŠTETU RADI PRIMJENE FINACIJSKO-KNJIGOVODSTVENE METODE IZRAČUNA IZGUBLJENE DOBITI A DA DOPUNSKIM VJEŠTAČENJEM KOJE JE TAJ SUD PROVEO POZIVOM NA ČL. 373.b ZPP-a NIJE RASPRAVIO SVA SPORNA PITANJA (PITANJE PRIMJENE FINACIJSKO-KNJIGOVODSTVENE METODE IZRAČUNA IZGUBLJENE DOBITI)?

S navedenim u svezi, nisu istiniti navodi obrazloženja drugostupanjske presude gdje se u točki. 37. navodi, citiramo;

„Tužitelj, a osobito tuženik imali su brojne prigovore na vještakov nalaz i mišljenje. No po ocjeni ovog suda, sudski vještak Vladimir Krklec dao je sve bitne odgovore koji su dostatna osnova za utvrđenje izostanka tužiteljeve realno očekivane dobiti u iznosu od 267.277,42 kn / 35.473,81 EUR zbog tuženikove blokade žiro računa. To tim više što je sudski vještak u pisanoj dopuni od 29. kolovoza 2019. i usmenoj dopuni na ročištu od 24. listopada 2014. (list 444. spisa) na detaljan, stručan i logični način otklonio sve tužiteljeve i tuženikove prigovore na njegov nalaz i mišljenje.“

Potpuno su pogrešni navodi suda budući su u suprotnosti s ispravama koje proizlaze iz spisa.

Dopunom nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine (op. pogrešno sud navodi nadnevak 29. kolovoza 2019) na stranici broj 14. vještak **daje očitovanje na podnesak tužitelja od 04. rujna 2014. godine ističući da vještaku, citiramo; „nisu dostavljeni prilozi na koje se tužitelj po punomoćniku poziva...“.**

Dakle u trenutku kada je vještak izradio dopunu nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine u odnosu na koju dopunu nalaza i mišljenja drugostupanjski zastupa stav da je „vještak otklonio sve prigovore“; **sud vještaku nije dostavio priloge iz podneska tužitelja od 04. rujna 2014. godine !!**

DOKAZ: Dopuna nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine str. 14 (PRILOG 17.)

Da bi stvar bila posve jasna prvostupanjski sud je Dopisom od 04. srpnja 2014. godine pozvan u spis dostaviti ispis prometa po kartici sa svakim pojedinim dobavljačem za koje je tužitelj dostavio ugovore o dugoročnoj suradnji.

DOKAZ: Poziv prvostupanjskog suda od 04. srpnja 2014. godine upućen tužitelju (PRILOG 18.)

Kako tužitelj ne ostvaruje samo dobit kroz poslovne odnose u odnosu na koje je tužitelj dostavio ugovore o dugoročnoj suradnji, već da ukupna izgubljena dobit kako za 2011. godinu pa tako i nadalje predstavlja onu dobit koju bi tužitelj po redovnom tijeku ostvario da nije bilo štetnog događaja (nezakonita blokada tuženika), stoga je tužitelj uz isprave na koje ga je obvezao sud; dostavio dokaze (bilance i konto kartice u prilogu podneska od 04.rujna 2014. godine koje vještak NIJE IMAO prilikom izrade Dopune nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine), o uhodanom poslovnom odnosu i sa drugim kupcima sve pozivom na financijske rezultate ranijih poslovnih godina (2008., 2009., i 2010).

Isto tako, po zaprimanju Dopune nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine, tužitelj se očitovao podneskom od 13. rujna 2019. godine upirući da se vještaku dostave sve bilance i konto kartice (koje je tužitelj po nalogu suda dostavio prije 5 godina !!) te da sud naloži vještaku utvrditi daljnji iznos izgubljene dobiti koju bi tužitelj ostvario prema redovnom tijeku stvari da nije bilo štetnog događaja.

DOKAZ: Podnesak tužitelja od 04.rujna 2014. godine (PRILOG 19.), Podnesak tužitelja od 13. rujna 2019. godine (PRILOG 20.)

Stoga se vještak nije očitovao na sve prigovore na način i u vrijeme za koje to drži drugostupanjski sud, obzirom da vještak nije imao dokumentaciju kojom se dokazuju uhodani poslovni odnosi bitni za procjenu daljnje štete a koju tužitelj uslijed blokade trpi (od 2011. nadalje), pa je stoga ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer se drugostupanjska odluka uslijed navedenih nedostataka ne može ispitati (sud ne može tvrditi da se vještak očitovao o navodima stranaka kad mu isprave nisu dostavljene, te kad je tek po zaprimanju istih isprava izradio dopunu vještačenja u pogledu visine izgubljene dobiti). Ovo tim više što je drugostupanjsku sud naknadno naložio i dopunu nalaza i mišljenja (373. b. ZPP-a), a da pritom nije raspravio sva sporna pitanja iz ranijeg nalaza i mišljenja vještačenja.

Nadalje, kako se u obrazloženju drugostupanjske presude sud poziva na razloge prvostupanjske presude u dijelu u kojem se ne dopušta preinaka tužbe pozivom na razlog svrsishodnosti, a da se pritom nije osvrnuo žalbene navode (Prilog 2., točka VI.) o svrsishodnosti preinake pozivom na praksu revizijskog suda, to je obrazloženje drugostupanjske presude trebalo sadržavati ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja (zašto sud ne bi dopustio preinaku/zašto sud ne bi dopustio preinaku barem u dijelu kojim se uređuje kamata?).

Stoga je ostvaren revizijski razlog budući je drugostupanjska presuda u suprotnosti s rješenjem Revd 3630/2020-2 kojim se dopušta podnošenje revizije a u odnosu na pitanje:

"Je li pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14.– dalje: ZPP) u vezi čl. 375. st. 1. ZPP-a, ukoliko drugostupanjska presuda ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja?"

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3630/2020-2 od 1. prosinca 2020. (PRILOG 21.)

Drugostupanjska presuda u suprotnosti s rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 2313/2020 kojim se dopušta podnošenje revizije zbog pravnog pitanja:

"Je li je drugostupanjski sud ispitujući prvostupanjsku presudu u smislu odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku dužan u svojoj odluci obrazložiti razloge zbog kojih je ocijenio da pojedini istaknuti žalbeni razlozi nisu od odlučnog značaja, a odnose se na žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava?"

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 2313/2020 (PRILOG 22.)

Tužitelj postavlja i daljnje revizijsko pitanje, kako slijedi;

Revizijsko pitanje 8)

JE LI PRED DRUGOSTUPANJSKIM SUDOM POČINJENA BITNA POVREDA ODREDAVA PARNIČNOG POSTUPKA UKOLIKO SUD RJEŠENJEM ODLUČI NE DOPUSTITI PREINAKU TUŽBE A DA PRITOM NIJE CIJENIO ŽALBENE NAVODE KAO I PRAVNU PRAKSU REVIZIJSKOG SUDA OD ODLUČNOG ZNAČAJA NA KOJU SE ŽALITELJ POZVAO?

3. U odnosu na utuženu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti tvrtke tužitelja drugostupanjski sud je obrazlažući svoju odluku (točka 48.) naveo, citiramo;

„U ovoj pravnoj stvari, cijeneći sve okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, tužitelj nije dokazao da bi mu pripadala utužena novčana naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na ugled, čast, ime. U spisu jednostavno nema adekvatnih dokaza o tome da je tužitelju nastala takva šteta na tržištu ili u njegovom redovnom poslovanju. S druge strane, neosnovana blokada tužiteljevog žiro račun, sama po sebi tužitelju ne daje pravo na novčanu naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na ugled, čast, ime.“

Stav suda je neodrživ obzirom da ne proizlazi iz sadržaja spisa, te predstavlja osobito tešku povredu prava tužitelja koji ima pravo na obeštećenje u obliku pravične novčane naknade.

U pogledu povrede prava osobnosti u dokazne svrhe saslušan je na raspravi od 04. srpnja 2013. godine zakonski zastupnik tužitelja Dino Markić koji je iskazao, citiramo; „*Do problema je došlo prilikom neočekivane blokade od strane banke po kreditu kojeg smo uspješno obrađivali i podmirivali. Samim tim je nama prouzročena velika šteta, rezultiralo je to otpuštanjem ljudi, gubitkom poslovnih partnera, ugleda firme...*“.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja; na koji način je blokada utjecala na ime i budućnost tužitelja. Zakonski zastupnik tužitelja odgovara: „*Tvrtka Grafex je obiteljski posao započeo prije više od 20 godina, koji sam ja preuzeo od svog oca. Imali smo odličnu reputaciju na tržištu i klijenti su nam vjerovali imali povjerenje u nas, većina radnika je od samog početka sa nama i nismo nikada imali dana kašnjenja u plaćama, i firma nije bila niti jedan dan u blokadi-nikada.*“.

DOKAZ: Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu od 04.07.2013. godine (PRILOG 23.)

Nadalje, tuženik je na ročištu za glavnu raspravu od 19. ožujka 2015. godine predao rješenje 14 St-34/14 od 16.03.2015. godine kojim je po prijedlogu tuženika kao predlagatelja otvoren stečajni postupak nad tvrtkom tužitelja.

DOKAZ: Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu od 19. ožujka 2015. godine (PRILOG 24.), Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad tvrtkom tužitelja od 16. ožujka 2015.godine (PRILOG 25.).

Sud posebno ne cijeni da su stranke osim Ugovora o dugoročnom kreditu br.503-0200-5030001450, radi osiguranja novčane tražbine tuženika, zaključile i Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvarima od 07.03.2011. godine sklopljenog radi osiguranja tražbine tuženika prijenosom vlasništva na stvarima vlasnosti tužitelja, i to baš prijenosom vlasništva:

- poslovnog prostora kao posebnog dijela zgrade u Splitu, anagrafske oznake Dinka Šimunovića 6, izgrađene na čest. zem. 522/26 Z.U. 5082, Poduložak 2, k.o. Split, u površini od 66,19 m2, za cijelo.

- radnog tiskarskog stroja za offset-RYOBİ OFFSET PRESS, model: 46 KARAT PLUS KOENIG&bauer, godina proizvodnje: 2005., inventurni broj: 45, zajedno sa svim dijelovima i pripadnostima i služnostima za cijelo.

DOKAZ: Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvarima s Ugovorom o dugoročnom kreditu (PRILOG 26.)

Iz zapisnika o namirenju vjerovnika javnog bilježnika Ilije Šarić poslovni broj OU-321/13-5 od 21.11.2013. proizlazi da su navedeni poslovni prostor i tiskarski stroj prešli u vlasništvo tuženika.

DOKAZ: Zapisnik o namirenju vjerovnika (PRILOG 27.)

Stoga ako;

- **je iskazom zakonskog zastupnika (dvije godine prije otvaranja stečaja-deset godina prije sastava ovog prijedloga za dopuštenje revizije!!!) konkretno ukazano na povrede prava osobnosti,**
- **iz spisa proizlazi da je tuženik kao predlagatelj predložio stečaj nakon što je (nezakonito!!) blokirao poslovni račun tužitelja,**
- **je Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvarima tuženik stekao fiducijarno vlasništvo-oduzimajući tužitelju sredstva rada,**
- **je tužitelj predložio izvođenje dokaza na okolnosti povrede prava osobnosti (saslušanje bivšeg direktora tužitelja Dalibora Markić-vidi prilog 8.),**

- se tužitelj pozvao na pravno shvaćanje zauzetog na sjednici Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 05. ožujka 2020. godine pod poslovnim brojem Su-IV-47/2020-5,
- je drugostupanjski sud pravilno utvrdio da je tuženik protivno ugovornim odredbama, bez osnove, učinio dospelim cjelokupni iskorišteni iznos tužiteljevog kredita, blokirao tužiteljev račun i posljedično, jednostrano otkazao Ugovor,
- tužitelj vodi postupak kao stečajna masa,

tada nikako ne stoji stav suda da „u spisu jednostavno nema adekvatnih dokaza o tome da je tužitelju nastala takva šteta na tržištu ili u njegovom redovnom poslovanju“, već upravo suprotno; nezakonitom blokadom tužitelju, oduzimanjem fiducijarne imovine po Sporazumu o osiguranju novčane tražbine, kao i otvaranjem stečaja po tuženiku kao predlagatelju, tužitelju je nastala povreda prava osobnosti u vidu zaštite prava na ime „obiteljske tvrtke“, poslovni ugled, poziciju na tržištu, povjerenje radnika i klijenata a koja šteta je nenadoknadiiva te može biti djelomično restituirana samo pravičnom novčanom naknadom.

Prema rješenju Vrhovnog suda RH iz odluke Rev-x-1266/2015-2 od 11. ožujka 2020. godine kod ocjene dokaza (čl. 8. ZPP-a) sud je ograničen obvezom da svoju ocjenu opravda jasnim, uvjerljivim i logičnim razlozima iz kojih bi se mogla provjeriti, a sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, odnosno izveden je nepravilan zaključak o sadržaju isprava i izvedenih dokaza.

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda RH iz odluke Rev-x-1266/2015-2 od 11. ožujka 2020. godine (PRILOG 28.)

Prema odluci Vrhovnog suda RH broj Rev-x-726/2018-2 od 01. listopada 2019. godine, citiramo; „*dok prema odredbi čl. 8. ZPP-a sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane. To znači da izvedene dokaze sud prosuđuje po slobodnom uvjerenju, ali je dužan stečeno uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu, a tako nije postupio drugostupanjski sud čime je počinio navedenu bitnu povredu postupka*“.

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda RH Rev-x-726/2018-2 od 01. listopada 2019. godine (PRILOG 29.)

Tužitelj se poziva i na praksu Vrhovnog suda Rev-x 357/14-2 od 10. ožujka 2015., citiramo; „Sudovi imaju pravo na ocjenu provedenih dokaza - i prema svojem uvjerenju i na osnovu savjesne i brižljive ocjene dokaza odlučivati koje će činjenice uzeti kao dokazane (čl. 8. ZPP-a), ali su u slobodi ocjene dokaza i oni ograničeni obvezom da tu svoju ocjenu opravdaju jasnim, uvjerljivim i logičnim (razumnim) razlozima iz kojih bi se mogla preispitati.

Pritom valja imati na umu da sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a i ako presuda ne sadrži takve (jasne, uvjerljive, logične ili razumne) razloge o odlučnim činjenicama i (time) ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati - tako da se ne vidi koje činjenice je sud uopće utvrđivao i cijenio, odnosno koje je činjenice našao utvrđenim i kojim dokazima je stvorio određeni zaključak - i takvog uzeo relevantnim za odluku o predmetu spora.“

Slijedom toga, a budući da se propuštanjem iznošenja navedenih razloga drugostupanjska presuda ne može ispitati - čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju revidentica pravilno ukazuje, valjalo je na temelju odredbe čl. 394. st. 1. ZPP-a ukinuti drugostupanjsku presudu i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

DOKAZ: presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-x 357/14-2 od 10. ožujka 2015. nije pronađena pretragom stranice <https://sudskapraksa.csp.vsrh.hr/>)

Tužitelj postavlja daljnja revizijska pitanja;

Revizijsko pitanje 9)

DA LI SUD GRUBO KRŠI PRAVA ZAJAMČENA USTAVOM I EUROPSKOM KONVENCIJOM ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I TEMELJNIH SLOBODA KADA SUD KOJI TUŽBU DRŽI OSNOVANOM (BAREM U DIJELU) ODBIJA TUŽITELJU DOSUDITI PRAVIČAN IZNOS NOVČANE NAKNADE A DA NIJE CIJENIO SVE ISPRAVE U SPISU KOJE UKAZUJU NA POVREDU PRAVA OSOBNOSTI TE AKO NIJE IZVEO SVE DOKAZE KOJE JE TUŽITELJ NA TE OKOLNOSTI PREDLOŽIO U POSTUPKU?

Revizijsko pitanje 10)

JE LI PRED DRUGOSTUPANJSKIM SUDOM POČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA PARNIČNOG POSTUPKA UKOLIKO SUD ODBIJE TUŽITELJU DOSUDITI PRAVIČAN IZNOS NOVČANE NAKNADE A DA PRITOM NIJE CIJENIO ŽALBENE NAVODE KAO I ISPRAVE KOJE PROIZLAZE IZ SPISA ?
--

Stoga je navedeno shvaćanje drugostupanjskog suda u pobijanom dijelu pogrešno i odstupa od uobičajene prakse revizijskog suda a odluka ovisi o materijalnopravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, zabrane prouzročenja štete, prava na pristup sudu kao i prava na naknadu imovinske i neimovinske štete, dok sukladno čl. 385 a) st. 2. Zakona o parničnom postupku tužitelj ukazuje da mu je navedenom odlukom povrijeđeno ustavno pravo prema čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči da su svi pred zakonom jednaki, te prema čl. 29. Ustava kojim je određeno da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama.

III. Tužitelj je pobijanu Presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5526/2020 zaprimio putem punomoćnika dana 22. kolovoza 2023. godine pa je sukladno čl. 387. st. 2. ZPP-a ovlašten prijedlog za dopuštenje revizije podnijeti u roku od trideset dana od dostave drugostupanjske presude.

Budući su postavljena pravna pitanja, a s obzirom na ustaljenu praksu revizijskog suda bitna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u primjeni, te s obzirom da su ta pitanja odlučna za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu, kao i za nastavak ujednačavanja sudske prakse od strane revizijskog suda prema do sada zauzetim pravnim shvaćanjima iz gornjih revizijskih odluka, jer je riječ o pravnim pitanjima o kojima odluka drugostupanjskog sud odstupa od prakse revizijskog suda, a dijelom o kojim revizijski sud nije zauzeo shvaćanje, te da pobijana odluka u smislu čl. 385 a) st. 2. Zakona o parničnom postupku predstavlja povredu ustavnih prava prema čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči da su svi pred zakonom jednaki, te prema čl. 29. Ustava kojim je određeno da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama.

Stoga se

predlaže

prihvatiti prijedlog za dopuštenje revizije.

Tužitelj (revident), po punomoćniku

U Splitu, 01. rujna 2023. godine

U prilogu:

- Presuda Trgovačkog suda u Splitu 10 P-687/2021 od 26. svibnja 2022. godine (PRILOG 1.),
- Žalba tužitelja od 01. lipnja 2022. godine (PRILOG 2.),
- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2905/2022 od 24. svibnja 2023. godine (PRILOG 3.),
- Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudske pismena (PRILOG 4.)
- Tužba tužitelja od 13. srpnja 2012. godine (PRILOG 5.),
- Vještačenje od 05. svibnja 2014. godine (PRILOG 6.),
- Dopuna vještačenja od 25. svibnja 2020. godine (PRILOG 7.),
- Preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 21. siječnja 2022. godine (PRILOG 8.),
- Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3383/2020-2 od 28. travnja 2021. godine (PRILOG 9.),
- Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-1278/00-2 od 13. lipnja 2002. godine (PRILOG 10.)
- Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revr 1265/13-2 od 17. studenog 2015. godine (PRILOG 11.)

- Podnesak tužitelja kojim se traži ispravak presude od 22. kolovoza 2023. godine (PRILOG 12.),
- Potvrda o primitku elektroničkog podneska (PRILOG 13.),
- Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3628/2020-2 od 15. prosinca 2020. godine (PRILOG 14.),
- Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-2905/2022 od 23. rujna 2022. godine (PRILOG 15.),
- Dopuna nalaza i mišljenja od 16.10.2022. godine (PRILOG 16.),
- Dopuna nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2019. godine (PRILOG 17.),
- Poziv prvostupanjskog suda od 04. srpnja 2014. godine upućen tužitelju (PRILOG 18.),
- Podnesak tužitelja od 04. rujna 2014. godine (PRILOG 19.),
- Podnesak tužitelja od 13. rujna 2019. godine (PRILOG 20.),
- Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 3630/2020-2 od 1. prosinca 2020. (PRILOG 21.),
- Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd 2313/2020 (PRILOG 22.),
- Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu od 04.07.2013. godine (PRILOG 23.),
- Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu od 19. ožujka 2015. godine (PRILOG 24.),
- Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad tvrtkom tužitelja od 16. ožujka 2015. godine (PRILOG 25.),
- Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvarima s Ugovorom o dugoročnom kreditu (PRILOG 26.),
- Zapisnik o namirenju vjerovnika (PRILOG 27.),
- Rješenje Vrhovnog suda RH iz odluke Rev-x-1266/2015-2 od 11. ožujka 2020. godine (PRILOG 28.),
- Rješenje Vrhovnog suda RH Rev-x-726/2018-2 od 01. listopada 2019. godine (PRILOG 29.).